

Omer Vilain over de tijd van toen (vervolg van vorige week)

Casinobaas Georges Marquet ging later in de politiek

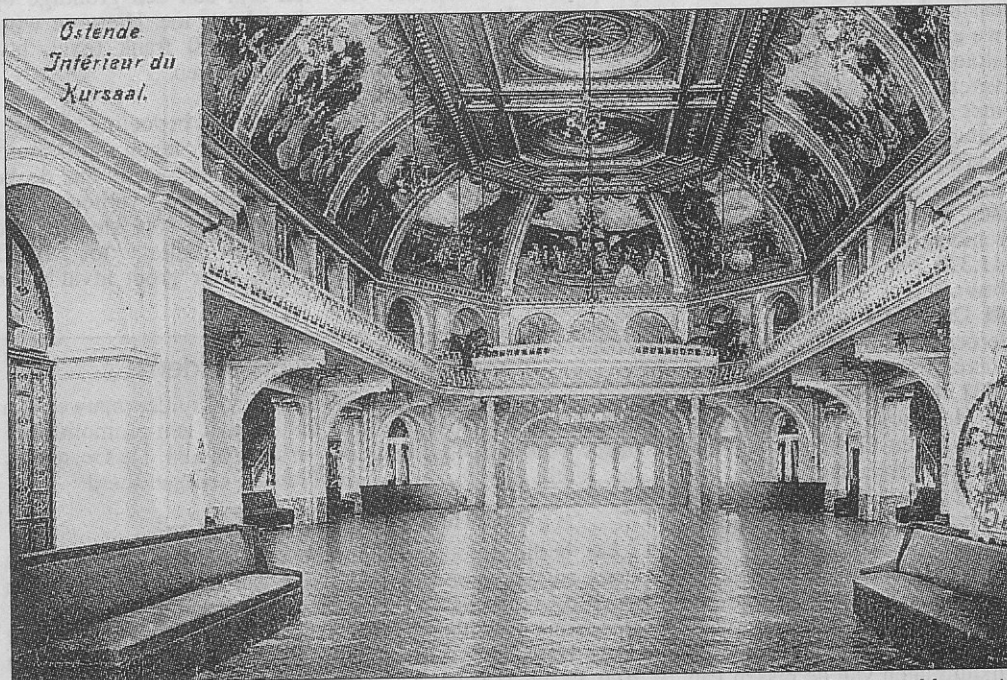
Vanaf 1908 kreeg de Oostendse kursaalbaas Georges Marquet moeilijkheden met het Brugs parket. Een roulettespeler, naar het schijnt de zoon van een minister, verspeelde zijn fortuin in het casino. De man pleegde daarop zelfmoord.

In België waren kansspelen niet toegestaan. Ze werden wel gedoogd. Het was vooral minister Woeste (dezelfde die priester Daens bekampte en de kinderarbeid wou behouden) die de parketten op het casino afstuurde en de grote spelers verjoeg. Het gevolg was dat Marquet dreigde op te stappen in Oostende. Wat hij tenslotte ook zou doen.

Een goed belegger

Marquet was een groot financier en zakenman. Van veel vennootschappen, en niet van de minste, was hij voorzitter. We noemen er een paar: De Belgische autofabrikant 'Minerva Motors', Carrosserie Van den Plas, Les Grands Hôtels Belges, Le Claridge Hôtel Paris, Hôtel Negresco in Nice, het Palace Hotel in Madrid en nog een serie participaties in staalgietijen en bouwmaatschappijen.

Marquet stelde één miljoen ter beschikking van het wetenschappelijk onderzoek en deed nog meer dotaties aan andere werken van openbaar nut. Toen hij het casino aan

De zaalversieringen in het kursaal werden aangebracht op aanwijzing van Georges Marquet.

zee liet voor wat het was, was er het gevoel 'dat de mooiste tijd van Oostende voor altijd voorbij was'. Dat doemdenken werd nog bewaarheid ook. Het kursaal, als het kloppend hart van de stad, zette qua feesten en gala's een stap terug.

Naar de Kamer

Toch zou Marquet niet helemaal uit beeld verdwijnen. Twintig jaar na zijn Oostendse casinoperiode, vinden we hem terug in de politiek. Als liberaal zetelde hij in de Kamer van Volksvertegenwoordigers van 1929 tot 1936. In het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide werd hij in 1929 de opvolger van Adolf Buyl die burgemeester werd van Elsene.

Als volksvertegenwoordiger deed Marquet enkele opmerkelijke tussenkomsten. Uit

de kamerverslagen van toen blijkt hoezeer Marquet toekomstgericht denken kon. Op 20 december 1929 vroeg hij de algehele afschaffing van de taksen op schouwburgvoortellingen. „Hier in ons land investeert men niets in cultuur, of toch bijna niets, en men denkt dat men veel doet,” stelde hij.

— „En de taks op de speelholen?” riep men. „Heel juist” replicerde Marquet, „maar jullie moeten er dan voor zorgen dat de centen niet in het buitenland worden ingezet.”

Buitenlandse biersoorten belasten!

In de bespreking van de begroting van 24 juni 1931 waren er voorstellen om de taks op sigaretten te verhogen. Marquet reageerde daarop door te stellen dat als men dan

toch absoluut de genotsmiddelen wil betaksen om geld binnen te rijden, men even goed een supplementaire belasting kan heffen op de invoer van buitenlandse biersoorten. Hij stond ook, ter ontmoediging, een hogere taks op de landschap ontsierende reclameborden voor.

Minder uren presteren om meer mensen tewerk te stellen

Onderstaand uittreksel uit de zitting van 7 juni 1932 is zeker de moeite waard: „Daarenboven, meneer de minister, hebben we gesproken over de achtenveertig uren werkweek. We zijn er nog niet en het is al voorbijgestreefd. Vandaag zijn er 25 % werklozen, morgen wellicht 35 %. Zoals ik al gezegd heb, is er maar één middel om daartegen te reageren: de zuren werkdag. Ik herinner me ooit te hebben voorspeld dat men over vijftiwintig jaar nog amper vijf uren per dag zal werken en over vijftig jaar maar vier uren meer.” De minister antwoordde schertsend: „En over honderd jaar zal er niemand meer werken...”

Marquet was ongetwijfeld zijn tijd vooruit. Zijn aanwezigheid in de Kamer, begin de jaren dertig, ging zeker niet onopgemerkt voorbij. In de herfst van zijn leven vestigde Marquet zich in Nice. Hij overleed daar op 29 maart 1947.

Ostende

Kursaal. Salon des Beaux Arts.

Naar de wens van Georges Marquet functioneerde het kursaal als culturele tempel aan zee.

OSTENDE.—Grand cortège déguisé des 7 et 8 Juin 1908.
Foyeuse entrée de l'Ibis à Ostende.

20

Phototypie H. Climan-Ruysers, Anvers

De carnavalstoet van Pinksteren 1908 die gedurende twee dagen een massa volk op de been bracht.